

2013-01-01

Sötgräs - karaktärsart i Mjällådalen - sårbar, fridlyst, skyddslös

Med anledning av åtgärdsprogrammet för sötgräs, där inventeringar ska vara slutförda 2012, men även för att understryka skyddsbehovet av Mjällådalen, har vi under hösten genomfört en riktad inventering av sötgräs, inrapporterad på Artportalen. Med stor säkerhet förekommer sötgräs på fler platser än de vi hunnit besöka hittills och antalet lokaler är därmed större.

Vi konstaterar att där skogen finns kvar där finns sötgräs. Det växer i en bård längs ån där granskogen möter strandskogen och även längre in i skogen, främst vid tidigare åfåror, i bäckraviner och skred, men även spridda tuvor här och där på lågor, rotvältor. Några lokaler finns även i alskogen nära ån. Sötgräset beskrivs som relativt ljuskrävande och växande i gles skog, men så verkar inte vara fallet i Mjällådalen. Här återfinns det i tät granskog och nära ån under grova gammelgranar.

2011 gjordes en inventering av Johan Moberg, beställd av Stefan Grundström. Resultatet är att Stefan bedömer att Mjällådalen troligen hyser Nordens största förekomst av arten, 100 000 plantor. Det faktum att minst 95% av landets sötgräsbestånd finns i dalgången understryker att området har en unik miljö som borde vara ett starkt motiv för ett skydd.

I december 2012 avverkades en lokal i Sanna med sötgräs, trådbrosklav och långskägg. Fler lär följa om inget görs.

Elisabeth Nilsson och Hans Sundström